

dolgozásmódban, így az említett alapelvek jelentősen megváltoztak. Ami azóta máig tartotta magát, a természetes felújítások arányának növelése, ebben igen komoly előrelépés történt, a természetes arány ma már megközelíti a 90%-ot.

A mátrai gazdaság Fila igazgatóval az élen nagy gondot fordított a dogozók képzésére. Erről egy fotót mutatok be, amelyen az erdei munkások egy csoportjának helyszíni oktatását láthatjuk. A felvétel a Mátrában, a Honvéd Üdülő közelében készült a műút mellett. A kis képen a munkások között két fiatal erdőmérnök látható: *Varga Béla* (jobb oldalt) és *Háy György* (bal oldalt), ők tartották az erdei emberek képzését.

Varga Béla ismert szaktekinetly, a felvétel idején a mátrai cég erdőművelési csoportvezetője, később az összevont nagy cég osztályvezetője. Háy György, a Siroki Erdészeti akkori műszaki vezetője, később fahasználati, majd kereskedelmi osztályvezető.

Az 1970. évi nagy átszervezés új korszakot nyitott az erdőgazdaság életében, ez azonban már külön történet.

Az Észak-Mátra színes élővilága, gazdag erdő- és vadállomány, természeti szépségei sokakat vonzott a térségbe, sokan dolgoztak itt a kollégák közül olyanok, akik aztán magas beosztásokba kerültek, és országosan ismertté váltak. Csúppán néhányan közülük:

Zelnik István: Kishátonyban gondnok, Pásztón erdészeti vezető, Zamárdiban főmérnök, majd igazgató. *Végvári Jenő*: tervmegbízott Sirokban, üzemegység-vezető Mátraszentimréren, Pilisben igazgató. *Ságbi István*: főmérnök Recskén, az EMÉRT főmérnöke. *Febér Sándor*: igazgató Recskén, ERDÉRT vezérigazgatója. *Schmotzer András*: erdészeti vezető Parád-fürdőn, az EGERERDŐ Zrt. vezérigazgatója. *Jung László*: erdészeti vezető Parád-fürdőn, az EGERERDŐ Zrt. vezérigazgatója

Erdőmunkások oktatása (1963)

(két ciklusban), ma az MFB Zrt. igazgatója. *Besenyey János*: erdészeti vezető Erdőkövesden, az Egri Áll. Erdőrendezőség igazgatója. *Dobre-Kecsmár Csaba*: műszaki vezető Parád-fürdőn, ma az EGERERDŐ Zrt. vezérigazgatója. *Rakonczay Zoltán*: főmérnök Parád-fürdőn, az Országos Természeti Hivatal elnöke, Környezetvédelmi és Vízgazdálkodási Minisztérium miniszterhelyettese.

A mai fiatal generáció tagjai közt többen vannak, akik magukban hordozzák a jövő reménységét (Zukunfthirsch), ők már nem emlékezhetnek az itt leírt eseményekre és a sok kiváló erdészemberre.

Talán ezzel az írásommal is – mint az összes eddigi dolgozatommal – hozzájárulok az emlékek elraktározásához.

Wágner Tibor

A Párizs környéki erdőkről

Nemrégiben százéves cikket olvastam a Párizs környéki két híres erdőről. A 873 hektáros boulogne-i erdő (Bois de Boulogne) Párizs nyugati oldalán fekszik, a francia királyok kedvenc vadászterülete volt. Az OEE által 1912-ben kiadott folyóirat, az „Az Erdő” említett évszázados cikke arról tudósít, hogy az akkor még bizonytalan előrejelzéseket nyújtó meteorológiai tudomány alapján a világ erdészei nem képesek kellően reagálni az időjárás viszontagságaira. Emiatt már-már a Párizs környéki erdők is kiveszni látszanak. Érdekesen és szakavatottan nyilatkozik e cikkben a párizsi sétautak akkori igazgatója, *Forestier*. A boulogne-i erdőnél az emberkéz munkája nem tudta pótolni a természet áldá-

sainak megfoghatóságát. XVI. Lajos idejében az erdőfelügyelőség, a vadállomány által okozott pusztítások miatt Dél-Franciaországból származó molyhos tölgyeket telepített, melyek szőrös lombjai kevésbé csábították az őzeket és a szarvasokat. De nem gondolták át, hogy a délvidekről származó fák itt elsatnyulnak, nem bírják ki az éghajlatot, a zord nedves telet. *Forestier* emellett az autók egyre fokozódó forgalmát is említi, melynek fokozottan káros hatása van az erdők növényzetére. Nagy porfelhőt kavarnak fel, a fák levelei nem lélegezhetnek tőle. *Forestier* volt az első, aki már 1906-ban, az utak kátrányozásával tett kísérletet a bajok elhárítására.

A másik híres Párizs melletti erdő a fontainebleau-i (Forêt de Fontainebleau), melyről Ady Endre is verset írt: „Sárga ákácok zápora Veri az arcom, A Bonaparték dült erdejébe, Vidor szemekkel vígakat alszom.”

Párizstól 55 km-re fekszik a 208 km²-en elterülő erdő, melyet évente 11 millióan látogatnak. Legjellegzetesebb fajtái a tölgy, a skót fenyő és a bükk. Az „Az Erdő” 1916. márciusi lapszámában beszámol, hogy a felháborodás vihara zúdult végig egész Franciaországon a kormány határozata miatt, amellyel elrendelte, hogy a francia és belga szénvidék németek kezére kerülése miatt támadt nyomasztó szénhiány enyhítésére és a tüzelőanyag biztosítására ki kell vágni a fontainebleau-i állami erdőket. A francia napilapok az ország minden részéből érkező tiltakozások nyomán heves támadásokat intéztek a kormány ellen. Felszólították, hogy kímélje meg a híres erdőt a pusztulástól, mert az a francia történelem része, melyre épp olyan gondot kell fordítani, akár a Louvre műkincseire. A heves reakciók megóvták az erdőt, mely ma is Párizs környékének egyik gyöngyszeme.

Inokai Balázs